

Leila ja Kari Pentikäinen

P.O.Box 2397, Addis Abeba, Ethiopia

leila.pentikainen@felm.org kari.pentikainen@felm.org

Toinen adventtikynttilä on syttynyt ja joulun odotus on jo pitkällä.

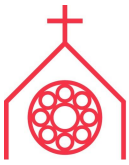
Kiireinen syksy alkaa kallistua kohti loppuaan. Joulukuu menee täällä Etiopiassakin aivan yhtä nopeasti kuin siellä Suomessakin. Monenlaiset joulun alusajan ohjelmat ja tapahtumat siivittävät päivien lentoa. Vuoden päätyminen tietää aina myös kaikenlaisten tilinpäätösten tekemistä. On raporttien ja kirjeiden kirjoittamista, laskutusten tekemistä, yms. vuoden loppuun kuuluvaa. Tilinpäätös olisi tietysti hyvä tehdä myös omassa elämässä. Voisi miettiä, miten tämä vuosi on kulunut. Mitä olen saanut aikaan ja minkälaisen jäljen olen jättänyt niin työssä kuin elämässä yleensäkin. Vai olenko vain elänyt päivä toisensa jälkeen sen kummemmin miettimättä ja pohtimatta. Usein elämme niin vauhdikkaasti työstä ja hetkestä toiseen, ettei pohtimisille tahdo

juuri jäädä aikaa. Kuitenkin kun pieneksi hetkeksi asetun miettimään, niin tuntuu, että tuo oma tekeminen on ollut melko pientä ja vaatimatonta. Enemmän ehkä vain selviytymistä tilanteesta toiseen ja annettujen tehtävien suorittamista. Aina ei ole helppoa nähdä omaa työtä laajemmalla katsoen. On vaikea nähdä, mikä on juuri sen työn merkitys, mitä sillä hetkellä tekee tai yrittää tehdä. Usein on myös mielessä, riittääkö se mitä teen. Olisi kuitenkin tärkeää nähdä ja oppia arvostamaan niitä pieniäkin tehtäviä, joita täällä itse kukin teemme, ja uskoa, että se riittää. Uskon, että työllämme on lähettäjämme antama siunaus. Emme ole tulleet tänne turhaan, vaan teemme sitä työtä johon meidät on tarkoitettu, nyt ja tässä hetkessä.

Kaikenlaisia vierailijoita ja erilaisia tilaisuuksia

Tälle syksylle on ollut ominaista vierailijoiden käynnit. Lähetysseurasta on käynyt työtovereita. Entisiä lähetettä ja ensikertalaisia vierailijoita on piipahtanut, myös lähetyyslapsia on käynyt juurimatkoilla vanhoissa lapsuuden maisemissa. Asumme tässä vierastalon lähellä, joten monet vierailijat tulevat myös käymään meillä, tai ainakin heitä tapaamme, kun kuljemme yhdessä kaupungilla, kirkossa tai vaikkapa syömässä. Vierailijoiden kanssa on aina mukavaa, kun arjestakin tulee hetkeksi juhlaa, ja kaikki arkinen tuntuu yhtäkkiä paljon erikoisemmalla ja hienommalla kuin oli muistanutkaan. Hetki sitten aivan vieraat ihmiset tuntuvat jo lyhyen tuttavuuden jälkeen todella läheisiltä. Sellaista se on täällä kaukomailla. Kaukana oleminen lähentää ja yhdistää. Toki myös yhteiset kiinnostuksen kohteet saavat tuntemaan aivan erityistä läheisyyttä. Kiitos kaikille täällä tänä syksynä vierailleille. Olette jokainen olleet tärkeitä.

Tänä syksynä olemme myös saaneet viettää aivan erityisiä tilaisuuksia. Suomen tasavallan presidentti Sauli Niinistö vieraili Etiopiassa lokakuun puolivälissä. Edellisellä viikolla Ethiopian pääministeri Abiy Ahmed oli valittu Nobelin rauhan palkinnon saajaksi. Olimme aivan tohkeissamme kaikista näistä juhllaisuuksista ja hienoista uutisista. Presidenttimme tapasi parin päivän vierailullaan sekä pääministeri Abiyn, että presidentti Sahle-Work Zewden. Myös me suomalaiset saimme kutsun kahteen tilaisuuteen Sheraton hotellille.

Pääsimme osallistumaan sekä ilmaston muutosta käsittelevään seminaariin, että myös naisten voimaannuttamiseen ja johtotehtäviin tukemiseen liittyvään seminaariin. Molemmat aiheet olivat mielenkiintoisia ja olimme otettuja siitä, että saimme olla mukana näissä tilaisuuksissa.

Viime viikonloppuna pääsimme taas juhliin, kun vietimme Suomen 102. itsenäistä vuotta. Suurlähetystö järjesti tänä vuonna pienimuotoiset, mutta sitäkin lämminhenkisemmät juhlat kaikille suomalaisille.

Presidentti Niinistön puhe ilmastoseminaarissa.

Joululaulujen aikaa

Kauneimmat joululaulut lauloimme viime sunnuntaina saksalaisessa kirkossa. Laulajia ei tänä vuonna ollut kovinkaan suurta joukkoa, mutta mukavaa oli taas laulaa tuttuja joululauluja ja lopuksi nauttia erilaisista

jouluherkkuista, joita jokainen oli tuonut tullessaan yhteiseen kahvipöytään. Tällä kertaa keräsimme kolehdin Dessien ja Kombolchan vaikeasti vammaisten lasten ryhmille.

Viime viikolla olinkin (Leila) käymässä sekä Dessien, että Kombolchan vammaisten lasten ryhmissä. Torstaina kokoonnuimme molempien ryhmien lasten ja heidän huoltajiensa, sekä ryhmien työntekijöiden kanssa viettämään virkistyspäivää Kombolchaan, aivan upeaan puistomaiseen puutarhaan. Lasten ilo ja onnellisuus paistoi kaikista. Myös vanhemmat ja ohjaajat olivat vapautuneita, ja kaikilla oli levollinen ja tyytyväinen olo. Tästä päivästä tuli itsellekin aivan erityisen hieno ja kiitollinen tunne.

Kuvassa Rushda-tyttö nauttii kun on tilaa mennä viipottaa pitkin puiston leveitä nurmikenttiä.

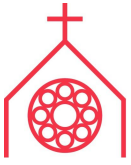
Naisten ryhmässä

Dessien matkallani pääsin päivittämään myös vammaisten, hyväksikäytettyjen naisten ryhmän kuulumisia. Toiminta on alkanut hyvin ja kaikki ovat jo aloittaneet jonkinlaista pienyritystä. Kaikkein hienoimmalta tuntui se, että naiset kokivat tuon ryhmän todella tärkeäksi vertaistuen kannalta. Melko lyhyessä ajassa naiset ovat hitsautuneet ryhmäksi ja heistä on tullut toisilleen tärkeitä. Ryhmässä jaettiin vinkkejä ja kannustettiin niitäkin ryhmässä olevia, joilla on ollut hankalampaa töiden ja muutenkin elämän kanssa. Yhdessä myös iloittiin, kun yksi naisista oli mennyt naimisiin ja odotti nyt lasta.

Matkoilla

Tähän loppuvuoteen on kuulunut myös minun (Karin) työmatkat Hosinaan ja Dessieen, ja niissä oleviin hankkeisiin. Ensi viikolla lähdän vielä työreissulle Länsi-Etiopiaan, Mettuun. Toivotaan, että tuo matka sujuisi kaikinpuolin hyvin ja turvallisesti. Raportoinnit ja budjettiasiat ovat muuten täyttäneet loppuvuoden kalenterini.

Erityisen iloinen olen ollut siitä, että Hosinan seminaarin tontille on valmistunut paritalo, jonka vuokratulot auttavat seminaaria kouluttamaan evankelistoja ja pappeja Mekane Yesus-kirkon hiippakunnille sekä muillekin kirkkokunnille. Rakennushankkeet jatkuvat ja tavoitteena on, että seminaari muutaman vuoden päästä voisi seisoa taloudellisesti omilla jaloillaan.

Lalibela

Työhömmä kuuluu paljon matkustamista. Yksi vapaa-ajan matkakin on tullut kuitenkin syksyn aikana tehtyä. Vuosia olemme haaveilleet pohjoisessa sijaitsevien Lalibelan kalliokirkkojen näkemisestä. Nyt viimein saimme tehtyä lyhyen matkan Lalibelan kaupunkiin, ja pääsimme tutustumaan näihin satoja vuosia sitten kallioon hakattuihin kirkkoihin. Aivan erityinen tunnelma oli näissä kirkkoissa ja koko ympäristössä. Yhden yön vietimme myös Lalibelan vuorilla, nukkuen pyöreässä ruohokattoisessa majassa kuumavesipullojen lämmittäessä meitä yön viileinä tunteina. Maisemat ja vuorilla oleva pysähdyttävä rauha olivat kyllä kokemuksen arvoiset. Pitkiin aikoihin emme ole nähneet niin upeasti tuikkivaa tähtitaivasta.

Maa on niin kaunis- laulun sanoin haluamme toivottaa teille jokaiselle oikein hyvää ja rauhallista joulun aikaa. Kiitos siitä, että teette tätä matkaa yhdessä meidän kanssamme.

Jouluterveisin,

Leila ja Kari

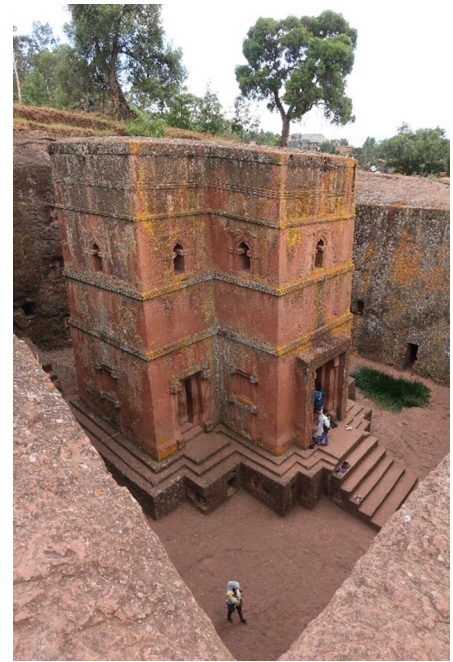

Leila ja Kari Pentikäinen

Leila on kummilapsityön koordinaattori Dessien alueella ja Kari kirkollisen työn koordinaattori eri puolilla maata olevissa hankkeissa. Asumme Addis Abebassa. Nuorin lapsistamme on mukana.

Rukousaiheet:

- varjelusta matkoille
- rauhan säilyminen Etiopiassa
- siunausta ja rauhaa jokaisen jouluun

Pyhän Yrjön kirkko eli Bete Giorgis

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, Pentikäiset

*Maa on niin
kaunis
kirkas Luoja
taivas,
ihana on
sielujen
toiviotie.
Maailman
kautta
kuljemme
laulain,
taivasta kohti
matka vie.*

